

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons taal- en vertaalbeleid [\[Link\]](#).

Besluit in zaak 1569/2016/DR betreffende de weigering van de Europese Commissie om volledige toegang te geven tot een e-mail die de Commissie van een IT-bedrijf had ontvangen tijdens de voorbereiding van de PNR-richtlijn

Besluiten

Zaak 1569/2016/DR - Geopend op 28/10/2016 - Besluit over 19/12/2017 - Betrokken instellingen Europese Commissie (Geen wanbeheer vastgesteld) | Europese Commissie (Opgelost door de instelling) |

Klaagster, lid van het Europees Parlement, beweerde dat de Europese Commissie haar ten onrechte volledige toegang had geweigerd tot een e-mail die de Commissie van een IT-bedrijf had ontvangen tijdens de voorbereiding van de PNR-richtlijn (Passenger Name Record/richtlijn persoonsgegevens van passagiers). Zij had slechts gedeeltelijke toegang gekregen. Klaagster voerde ook aan dat de Commissie haar niet in de gelegenheid had gesteld een herziening te vragen van de beslissing tot weigering van volledige toegang tot de e-mail, die pas relevant was gebleken tijdens de initiële herziening, niet tijdens de behandeling van haar oorspronkelijke verzoek.

De Ombudsman vroeg de Commissie of zij haar weigering eventueel zou willen herzien en een door haar bewerkte zin toch openbaar zou willen maken. De Commissie stemde er uiteindelijk mee in om meer, maar niet alles, van de desbetreffende zin openbaar te maken. De Ombudsman besloot dat de Commissie gepaste stappen had ondernomen om dat aspect van de klacht te verhelpen.

Wat het tweede punt betreft, was de Ombudsman van mening dat er geen sprake was van wanbeheer door de Commissie.

De achtergrond van de klacht

1. Klager, een lid van het Europees Parlement, wilde informatie over de contacten die de Europese Commissie had met particuliere IT-bedrijven bij de voorbereiding van haar voorstel voor de EU-richtlijn inzake persoonsgegevens van passagiers (PNR) [1] . Daartoe verzocht zij in het kader van de EU-verordening inzake toegang tot documenten (Verordening 1049/2001) [2] „ *alle documenten van de Commissie die betrekking hebben op vergaderingen en lobbycontacten van commissarissen en ambtenaren van de Commissie met (...) bedrijven die gespecialiseerd zijn in het opzetten en onderhouden van passagiersgegevens (PNR) en/of systemen voor geavanceerde passagiersinformatie (API) tussen 2010 en 2010*” .
2. De Commissie heeft, na redactionele verwerking van persoonsgegevens [3] , gedeeltelijke toegang verleend tot drie brieven tussen haar en een onderneming en tot twee verslagen over vergaderingen met belanghebbenden uit de sector, georganiseerd door het directoraat Migratie en Binnenlandse Zaken van de Commissie (DG HOME).
3. Klager verzocht om een herziening [4] van het besluit van de Commissie en wees erop dat de Commissie geen e-mails had geïdentificeerd die binnen het toepassingsgebied van het verzoek vielen.
4. Na een hernieuwde, gerichte zoekopdracht naar e-mails heeft de Commissie nog eens 19 documenten geïdentificeerd die binnen het toepassingsgebied van het verzoek van de klager vallen, namelijk e-mails die zijn uitgewisseld tussen DG HOME en een aantal ondernemingen. Na raadpleging van de auteurs van een aantal e-mails [5] en na een eigen onderzoek te hebben verricht, verleende de Commissie een ruime gedeeltelijke toegang tot de nieuw geïdentificeerde documenten, onder voorbehoud van de redactionele verwerking van persoonsgegevens en commercieel gevoelige gegevens.
5. Voor een bepaalde e-mail, d.d. 9 februari 2015, van een IT-bedrijf aan een personeelslid van DG HOME, heeft de Commissie een deel van de inhoud bewerkt. De bewerkte zin in de vrijgegeven e-mail luidt als volgt: *We hebben onlangs een deal getekend om [redacted] te leveren* . De Commissie beweerde dat de redaction gerechtvaardigd was op grond van de uitzondering voor de bescherming van commerciële belangen in Verordening (EG) nr. 1049/2001 [6] .
6. De Commissie legde uit dat „*de bewerkte delen verwijzen naar de klanten*” van die onderneming „*en naar haar contacten*” . Zij was van oordeel dat „*deze informatie inderdaad een commerciële waarde had, met name in de concurrentiecontext waarin verschillende ondernemingen om een contract concurreren*” , en dat de openbaarmaking ervan de „*commerciële belangen van de onderneming met betrekking tot haar klanten en haar commerciële strategie, die van belang zijn voor haar commerciële activiteiten* , zou ondermijnen” .
7. De Commissie zei dat zij had onderzocht of er sprake was van een openbaar belang bij openbaarmaking dat de commerciële belangen die door de uitzondering worden beschermd, zou kunnen overstijgen en de publicatie van de volledige e-mail kon rechtvaardigen. De

Commissie zei dat de klager geen dergelijk algemeen belang had vastgesteld in haar verzoek om een nieuw onderzoek en dat de Commissie evenmin een dergelijk openbaar belang kon identificeren. Zo concludeerde de Commissie dat „ *in dit geval het openbaar belang beter betoond kan worden door de delen van documenten [...] niet openbaar te maken in overeenstemming met de belangen die worden beschermd door de uitzondering van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001* ”.

8. Op 24 oktober 2016 heeft klager zich tot de Ombudsman gewend.

Het onderzoek

9. De Ombudsman heeft een onderzoek geopend naar de volgende kwesties:

(I) De Commissie heeft ten onrechte geweigerd om tijdens de voorbereiding van het voorstel van de Commissie voor de PNR-richtlijn volledige toegang te verlenen tot een e-mail die zij van een IT-bedrijf heeft ontvangen.

II) De Commissie heeft, nadat zij aanvullende relevante documenten over een nieuw onderzoek had vastgesteld, de klager niet in de gelegenheid gesteld om te verzoeken om een verdere herziening van haar besluit om volledige toegang tot de betrokken e-mail te weigeren.

10. Het onderzoeksteam van de Ombudsman heeft het dossier van de Commissie geïnspecteerd en twee vervolggaderingen met de Commissie gehouden. Vervolgens vroeg de Ombudsman de Commissie of zij zou overwegen een deel van de bewerkte informatie openbaar te maken. De Commissie heeft op dit verzoek geantwoord en vervolgens heeft klager opmerkingen over het antwoord van de Commissie toegezonden.

11. De Commissie heeft aanvankelijk geweigerd om meer van de betrokken zin bekend te maken. Na opnieuw overleg te hebben gepleegd en de instemming van de betrokken IT-onderneming te hebben verkregen, stemde de Commissie er uiteindelijk mee in om een deel van de bewerkte informatie openbaar te maken. Dit betrof de contractpartner van de onderneming en het doel van de overeenkomst die in de reeds bekendgemaakte delen wordt vermeld. De Commissie herhaalde dat het nog niet bekendgemaakte deel van deze zin, dat betrekking had op de commerciële strategie van de onderneming, om de in haar beschikking uiteengezette redenen niet kon worden bekendgemaakt.

12. In het besluit van de Ombudsman wordt rekening gehouden met de argumenten en standpunten van de partijen in alle stadia van het onderzoek.

Weigering van de Commissie om volledige openbare toegang te verlenen tot een e-mail die zij tijdens de voorbereiding van de richtlijn inzake persoonsgegevens van passagiers heeft ontvangen

13. De Ombudsman erkent dat de Commissie, na haar tussenkomst, meer delen van de zin waartoe klager om volledige toegang heeft verzocht, openbaar heeft gemaakt. Na inspectie van het document kan de Ombudsman bevestigen dat de resterende niet openbaar gemaakte informatie verband houdt met de commerciële strategie van de onderneming. Zij aanvaardt de door de Commissie aangevoerde redenen om haar standpunt te rechtvaardigen dat de openbaarmaking van deze informatie de commerciële belangen van de onderneming zou ondermijnen.

14. Daarom is de Ombudsman van mening dat de Commissie passende maatregelen heeft genomen om de eerste door klager aan de orde gestelde kwestie op te lossen en heeft voldaan aan dit aspect van de klacht, namelijk de niet-openbaarmaking van een deel van de e-mail.

Mogelijkheid om om een nieuwe herziening van het besluit tot weigering van toegang tot documenten te verzoeken

15. De klager voerde aan dat wanneer de Commissie naar aanleiding van een verzoek om een nieuw onderzoek nieuwe documenten identificeert en de volledige of gedeeltelijke toegang tot deze documenten weigert, zij de aanvrager in de gelegenheid moet stellen zijn besluit met betrekking tot die documenten opnieuw te herzien.

Beoordeling van de Ombudsman

16. Verordening 1049/2001 voorziet in een procedure in twee fasen. Indien het eerste antwoord van de instelling op een verzoek om toegang tot documenten niet leidt tot volledige openbaarmaking, heeft de aanvrager het recht de instelling te verzoeken haar standpunt te herzien [7]. Het definitieve standpunt kan aan externe toetsing worden onderworpen, door het Hof van Justitie van de EU of door de Ombudsman.

17. Zoals in casu is het mogelijk dat de instelling bij heroverweging van haar oorspronkelijke antwoord meer documenten identificeert die binnen het toepassingsgebied van het oorspronkelijke verzoek om toegang vallen. De klager is van mening dat in dergelijke gevallen de aanvragers de mogelijkheid moeten krijgen om de nieuw ingehouden documenten of delen van documenten opnieuw te onderzoeken.

18. De Ombudsman merkt op dat Verordening 1049/2001 geen dergelijke bepaling bevat. Hoewel het standpunt van klager begrijpelijk en logisch is, weerspiegelt het niet de duidelijke bepalingen van de verordening. De beschikbaarheid van externe toetsing, die door klager is overgenomen in haar benadering van de Ombudsman, biedt klagers de mogelijkheid om de weigering van de instelling aan te vechten en commentaar te leveren. Het externe toetsingsproces vereist dat de instelling haar standpunt rechtvaardigt, wat impliciet de instelling ertoe aanzet haar besluit om het desbetreffende document of een deel ervan achter te houden,

te herzien.

19. In deze omstandigheden vindt de Ombudsman geen wanbeheer van de Commissie omdat zij de klager geen verdere herziening van de ingehouden delen van de nieuw gevonden documenten heeft aangeboden. In verschillende omstandigheden kan de geschiktheid van de oorspronkelijke zoektocht naar documenten die binnen het toepassingsgebied van het oorspronkelijke verzoek op grond van Verordening 1049/2001 vallen, mogelijk het voorwerp zijn van een klacht, maar in dit geval is een onderzoek naar dit aspect niet gerechtvaardigd.

Conclusies

Op basis van het onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman deze af met de volgende conclusie :

De Commissie heeft naar aanleiding van de tussenkomst van de Ombudsman passende maatregelen genomen om de eerste kwestie die door klager aan de orde is gesteld, op te lossen.

Er was geen sprake van wanbeheer door de Commissie met betrekking tot de tweede kwestie die door klager aan de orde werd gesteld.

De klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld .

Emily O'Reilly Europese Ombudsman

Straatsburg, 19/12/2017

[1] Richtlijn (EU) 2016/681 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende het gebruik van persoonsgegevens van passagiers (PNR-gegevens) voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken en vervolgen van terroristische misdrijven en zware criminaliteit (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 132).

[2] Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43).

[3] Overeenkomstig artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening 1049/2001.

[4] Door het indienen van een „bevestigd verzoek” in het kader van Verordening 1049/2001.

[5] Zoals vereist in artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

[6] Artikel 4, lid 2, eerste streepje.

[7] Artikel 7, lid 2, van verordening 1049/2001 geeft verzoeker het recht om door middel van een „bevestigingsverzoek” om een herziening van het besluit van de instelling te verzoeken.